

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1223 ustawy nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. (obecnie art. 16 bis ust. 11 ustawy nr 11 z dnia 4 lutego 2005 r.) oraz dekret prezesa rady ministrów z dnia 23 maja 2007 r. są zgodne z prawem wspólnotowym w świetle art. 108 [ust.] 3 TFUE, tak jak jest on interpretowany w tzw. orzecznictwie Deggendorf, decyzji Komisji Europejskiej C (2008) 380, a także wspólnotowej zasady proporcjonalności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 maja 2019 r. — Roberto Abate SpA/Agenzia delle Entrate**(Sprawa C-416/19)**

(2019/C 328/04)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Roberto Abate SpA*Strona pozwana:* Agenzia delle Entrate**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 1 ust. 1223 ustawy nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. (obecnie art. 16 bis ust. 11 ustawy nr 11 z dnia 4 lutego 2005 r.) oraz dekret prezesa rady ministrów z dnia 23 maja 2007 r. są zgodne z prawem wspólnotowym w świetle art. 108 [ust.] 3 TFUE, tak jak jest on interpretowany w tzw. orzecznictwie Deggendorf, decyzji Komisji Europejskiej C (2008) 380, a także wspólnotowej zasady proporcjonalności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 28 maja 2019 r. — Commerciale Gicap SpA/Agenzia delle Entrate**(Sprawa C-417/19)**

(2019/C 328/05)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Commerciale Gicap SpA

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Pytani prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1223 ustawy nr 296 z dnia 27 grudnia 2006 r. (obecnie art. 16 bis ust. 11 ustawy nr 11 z dnia 4 lutego 2005 r.) oraz dekret prezesa rady ministrów z dnia 23 maja 2007 r. są zgodne z prawem wspólnotowym w świetle art. 108 [ust.] 3 TFUE, tak jak jest on interpretowany w tzw. orzecznictwie Deggendorf, decyzji Komisji Europejskiej C (2008) 380, a także wspólnotowej zasady proporcjonalności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo per il Lazio (Włochy) w dniu 29 maja 2019 r. — Irideos SpA/Poste Italiane SpA

(Sprawa C-419/19)

(2019/C 328/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Irideos SpA

Druga strona postępowania: Poste Italiane SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na podstawie wskazanych powyżej cech spółka Poste Italiane s.p.a. powinna zostać uznana za „podmiot prawa publicznego” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. d) decreto legislativo nr 50 z 2016 r. i odnośnych dyrektyw wspólnotowych (2014/23/UE ⁽¹⁾, 2014/24/UE ⁽²⁾ i 2014/25/UE ⁽³⁾)?
- 2) Czy wspomniana spółka jest zobowiązana do przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego tylko w celu rozstrzygnięcia przetargów, które odnoszą się do jej działalności prowadzonej w sektorach specjalnych, o których mowa w dyrektywie 2014/25/UE, przy zastosowaniu której sam status podmiotów prawa publicznego powinien zostać uznany za ujęty w zasadach części II kodeksu zamówień publicznych, natomiast w odniesieniu do działalności kontraktowej niezwiązanej w ścisły sposób ze wspomnianymi sektorami ma ona pełną swobodę działania, wyłącznie na zasadach prawa prywatnego, biorąc pod uwagę zasady określone w motywie 21 i art. 16 dyrektywy 2014/23/UE (wyrok izb połączonych sądu kasacyjnego nr 4899 z 2018 r., a w odniesieniu do ostatniej części wyrok zgromadzenia plenarnego Consiglio di Stato nr 16 z 2011 r.)?
- 3) Czy w odniesieniu do zamówień uznanych za niezwiązane z sektorami specjalnymi spółka ta podlega jednak — w przypadku gdy spełnia wymogi dotyczące podmiotów prawa publicznego — ogólnej dyrektywie 2014/24/UE (a zatem zasadom dotyczącym udzielania zamówień publicznych), nawet jeśli prowadzi — w wyniku ewolucji w stosunku do chwili jej utworzenia — głównie działalność przedsiębiorczą na zasadach konkurencji, jak można wywnioskować z wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r., Ing. Aigner, C 393/06, a dyrektywa 2014/24/UE sprzeciwia się innej interpretacji w przypadku umów zawieranych przez instytucje zamawiające, mając na uwadze, że motywy 21 i art. 16 dyrektywy 2014/23/UE ustanawiają jedynie domniemany parametr dla celów wyłączenia statusu podmiotu prawa publicznego w odniesieniu do spółek, które działają w normalnych warunkach rynkowych, przy czym w każdym razie na podstawie łącznej lektury tych przepisów oczywiste jest pierwszeństwo odniesienia do etapu utworzenia podmiotu, w sytuacji kiedy ten ostatni ma zaspokajać „potrzeby w interesie ogólnym” (w niniejszej sprawie nadal istniejące)?
- 4) Czy też jednak w przypadku lokali, w których jednocześnie prowadzona jest działalność związana z usługami specjalnymi oraz inna działalność, pojęcie „funkcjonalnego charakteru” — w odniesieniu do usługi świadczonej w określonym interesie publicznym — należy rozumieć w sposób niezawężający (przyjęty dotychczas w orzecznictwie krajowym zgodnie z wyżej